

[Sigsgaard.]

at stemme om de prislovsforslag, man fra tid til anden har fremsat, fordi de normalt ikke fungerer særligt, men dette lovforslag er i så høj grad vendt imod lønarbejderne og imod forbrugerne, at loven kan betyde en reel svækkelse af deres stilling, og der er derfor al mulig grund til at stemme imod med hænder og fødder, hvad jeg skal opfordre til.

Særlig tankevækkende er det jo, at VKR ikke har fundet én eneste støtte for dette lovforslag uden for sine egne rækker, måske ikke engang i sine egne partier, men altså i hvert fald uden for sine egne folketingsgrupper. Sjældent har et lovforslag været mødt med en sådan enstemmighed imod. Men det betyder altså ingenting, det køres igennem alligevel, og hvad mere er: det har vi jo egentlig vidst hele tiden, og alle, der har fulgt lidt med, har vidst det hele tiden; også under hele den serie af marathonmøder, udvalget har holdt, har det hele tiden stået klart, at dette lovforslag ville blive kørt igennem. Der kunne komme nogle småændringer hist eller pist, men det ville ikke være væsentligt, lovforslaget i dets hovedlinjer ville blive kørt igennem, som det forelå, ganske uanset om millioner af mennesker eventuelt fandt på at demonstrere imod det; det betyder ingenting. Spørgsmålet var egentlig kun under forhandlingerne, om socialdemokratiet bed på krogen; det gjorde det ikke. Jeg synes, at det, at man kan få en så enstemmig protest fra alle mulige grupper i befolkningen imod et lovforslag, uden at det overhovedet berører regeringspartierne, siger en hel del om det, man kalder folkestyre: folk får ingen indflydelse, ganske uanset hvor enige de er, ganske uanset hvor meget de prøver.

Jeg anbefaler, at man stemmer imod.

Arne Christiansen: De synspunkter, jeg skal gøre gældende her, fremsættes også på hr. Hauchs og hr. Søren Jensens vegne.

Det lovforslag, som nu er til tredje behandling, ser jo noget anderledes ud end det, der i sin tid blev fremsat. Som repræsentant

for det, der er kaldt den uorganiserede opposition, skal jeg ikke lægge skjul på, at jeg gerne havde set yderligere ændringer, yderligere forbedringer, således at hovedsigtet, nemlig at være et væsentligt bidrag til regeringens indkomstpoltik, kunne fastholdes med den mindst mulige gene for erhvervslivet.

Længe har jo erhvervslivet ydet sit bidrag til stabiliseringspolitikken, og med føje kan det spørges, om den politik har fået en rimelig opbakning fra arbejdsmarkedet. Tilføjes bør også efter min opfattelse, at regering og folketing må bære deres væsentlige medansvar for den hidtidige omkostningsudvikling her i landet.

Jeg skal ikke på dette tidspunkt gå i detaljer med, hvilke yderligere ændringer der kunne have været betimelige; kun vil jeg gerne pege på, at når det — i hvert fald for mig og flere andre af uforståelige grunde — har været umuligt at få revisionsparagraffen gjort 1-årig og der i stedet for kun indføres et „senest“, så må lovens virkninger følges ekstra nøje, og tilføjes til paragraf 15, stk. 4, må efterleves af ministeren.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at uden begejstring, men i erkendelse af lovens indkomstpoltiske sigte og med anerkendelse af skete forbedringer agter jeg at stemme for lovforslaget ved tredje behandling, og dette gælder som sagt også hr. Hauch og hr. Søren Jensen.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg har ved denne tredje behandling ikke meget nyt at tilføje og vil hovedsagelig indskrænke mine bemærkninger til to punkter. Jeg skal dog forud for dette gøre opmærksom på i anledning af de udtalelser, hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) fremsatte om det nye afsnit, der var kommet ind i tillægsbetænkningen, at også jeg lægger vægt på det, og jeg kan tiltræde hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt)s bemærkninger i så henseende.

Der er to punkter, som har været gjort til genstand for særlig omtale og særlig kritik; det ene er § 4, stk. 3 og 4. Jeg synes dog, at